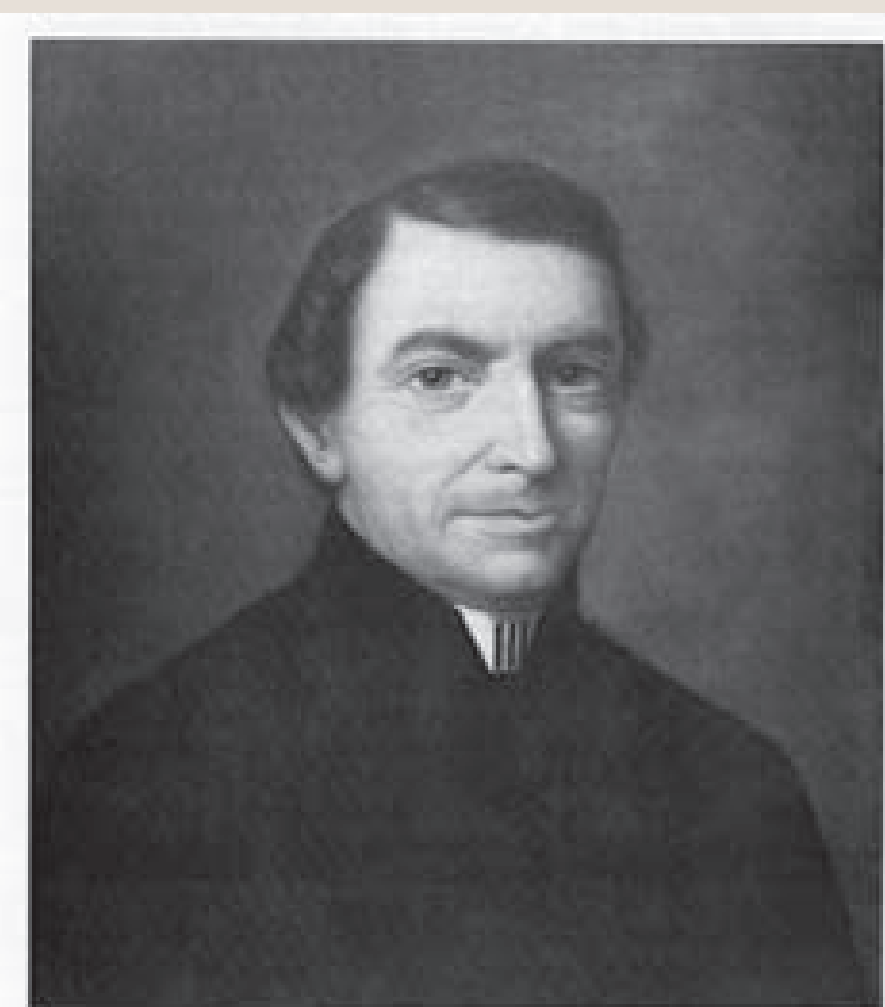

OUDE ROOMS-KATHOLIEKE BEGRAAFPLAATS AAN DE UTRECHTSEWEG

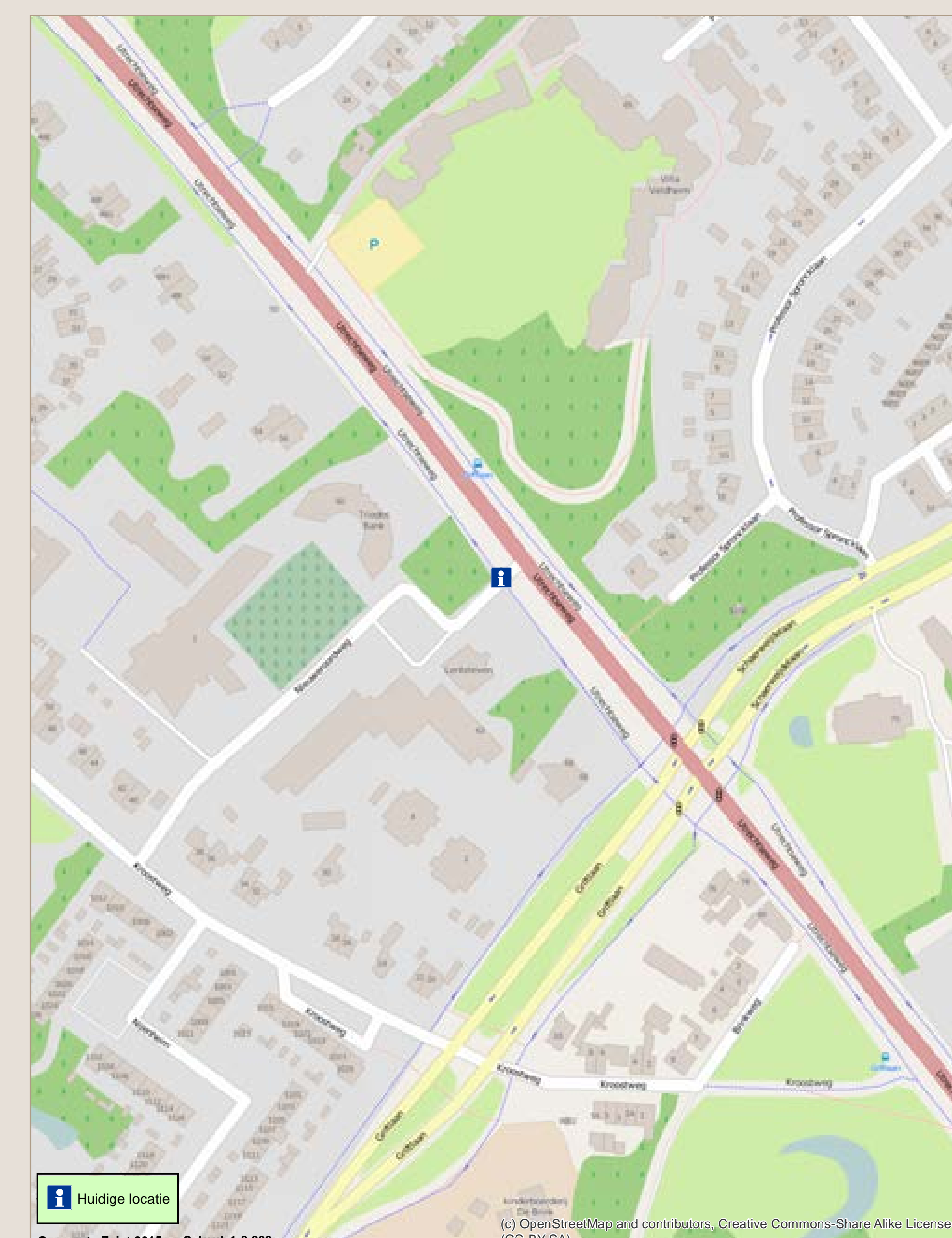
Pastoor Cohu

De rooms-katholieke kerk aan de Utrechtseweg

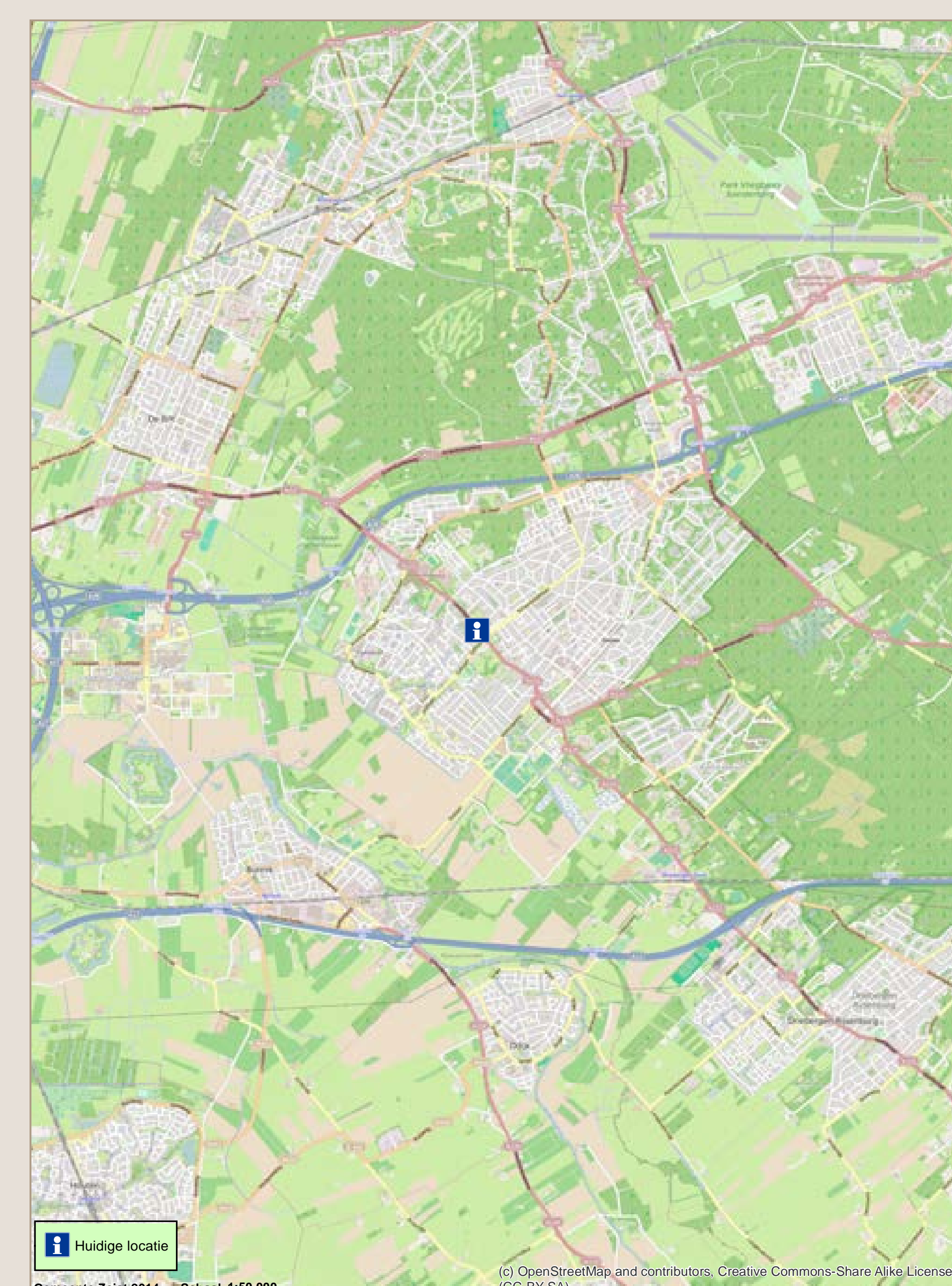

Op initiatief van pastoor Cohu vroegen en kregen katholieken in 1853 in de gemeente Zeist toestemming voor een eigen kerkhof achter de rooms-katholieke kerk aan de Utrechtseweg. Daarvoor werden katholieke doden op de algemene begraafplaats aan de Bergweg of in Bunnik of Soesterberg begraven. Toen de door de gemeente verplichtte muur klaar was werd in 1855 de begraafplaats officieel in gebruik genomen, alhoewel Paulus van Melzen daar al twee jaar eerder werd begraven. Het Parochiaal Kerkbestuur had precies uitgerekend dat bij een lengte van zesenvertig ellen en een breedte van twintig ellen en het begraven in drie lagen met een gemiddelde van twintig lijken per jaar er gedurende achtenveertig jaar negenhonderdzestig kisten begraven konden worden. De inkomsten uit het kerkhof waren van groot belang; bijzondere uitgaven als een tweede biechtstoel en het opschilderen van de kerk werden hieruit gefinancierd. De ingang was bereikbaar via een toegangshek vanaf de Utrechtseweg. De indeling van de begraafplaats had waarschijnlijk de vorm van een Latijns kruis, waardoor het kerkhof in vier vakken werd verdeeld. Dit komt overeen met de vier klassen waarin begraven werd. Elke klasse had een kinderzijde aan de buitenste rand van het vak in de lengterichting. Er was ook een ongewijd gedeelte, vak vijftien, voor het begraven van ongedoopten; meestal levenloos geboren of vlak na de geboorte overleden kinderen.

De bijenkorf bij de ingang van de begraafplaats

In 1949 werd de muur om het kerkhof afgebroken en breidde men de begraafplaats in de tuin van de pastorie uit, overigens zonder toestemming van de gemeente. De laatste begrafenis in het huurgedeelte was op tien mei 1970. Door crematie en de opening van een rooms-katholiek gedeelte op de begraafplaats aan de Woudenbergseweg daalde het aantal begrafenissen sterk. Het doodgravershuisje werd in 1978 afgebroken. De kerk en het kerkhof werden in 1980 verkocht aan een projectontwikkelaar en de kerk werd in 1981 gesloopt. Het kerkhof werd in 1988 op de gemeentelijke monumentenlijst geplaatst mede vanwege een aantal karakteristieke graven zoals de graftombe van Leonardus Franciscus de Bruin, overleden in 1861, met een half afgeschoven kled. In 1999 werd de begraafplaats ook rijksmonument. Op de begraafplaats liggen ook vijftwintig evacués uit de tweede wereldoorlog.

VAN HARTE WELKOM

Zeist, Den Dolder, Bosch en Duin, Huis ter Heide en Austerlitz vormen een prachtige gemeente. De naam Seijst werd al in het jaar 838 voor het eerst genoemd. Inmiddels heeft de gemeente Zeist een rijke geschiedenis en prachtige monumenten opgebouwd. De erfgoedpartners Zeist werken samen om het verhaal van Zeist onder de aandacht te brengen. Op www.geheugenvanzeist.nl, de website over de geschiedenis van Zeist vindt u foto's, kranten, prenten, verhalen, interviews, fiets- en wandelroutes en alle informatie over de activiteiten van de erfgoedpartners.

BORDEN MET CULTUURHISTORISCHE INFORMATIE

Dit informatiebord maakt deel uit van een serie borden bij cultuurhistorisch interessante bezienswaardigheden in Zeist, Austerlitz, Bosch en Duin, Huis ter Heide en Den Dolder. De informatie op deze borden is samengesteld door het Geheugen van Zeist. Langs deze informatieborden zijn diverse fiets- en wandelroutes. Deze routes kunt u downloaden via de website www.geheugenvanzeist.nl.

Rechts van het pad het monumentale graf van L.F. de Bruin

